नायास । ततस्तित्तिरिः समभवत्तस्मात्स विश्वरूपतम-इव सत्येव घृतस्तोका-इव त्वन्मधुस्तोका-इव त्वत्पर्णेषाश्चुतिता एवꣳरूपꣳ हि स तेनाशनमावयत् ॥५॥ स त्वष्टा चुक्रोध । कुविन्मे पुत्रमबधीदिति सोऽपेन्द्रमेव सोममाजह्रे स यथायꣳ सोमः प्रसुत एवमपेन्द्र एवास ॥६॥ इन्द्रो ह वाऽईक्षां चक्रे । इदं वै मा सोमादत्तर्यन्तीति स यथा बलीयानबलीयस एवमनुपहृत एव यो द्रोणकलशे शुक्र आस तं भक्षयां चकार स हैनं जिहिꣳस सोऽस्य विषङ्कि प्राणेभ्यो दुद्राव मुखाद्वैवास्य न दुद्रावाथ सर्वेभ्योऽन्येभ्यः प्राणेभ्योऽद्रवत्तद्दः सौत्रामणीतीष्टिस्तस्यां तद्व्याख्यायते यथैनं देवा अभिषज्यन् ॥७॥ स त्वष्टा चुक्रोध । कुविन्मेऽनुपहृतः सोममबभक्षदिति स स्वयमेव यज्ञविशसं चक्रे स यो द्रोणकलशे शुक्रः परिशिष्ट आस तं प्रवर्तयां चकारेन्द्रशत्रुर्वर्धस्वेति सोऽग्निमेव प्राप्य सम्बभूवात्तरेव सम्बभूवेत्यु हैकऽआहुः सोऽग्नीषोमावेवाभिसम्बभूव सर्वा विद्याः सर्वं यशः सर्वमन्नाद्यꣳ सर्वाꣳ श्रीꣳ ॥८॥ स यद्वर्तमानः समभवत् । तस्माद्वृत्रोऽथ यदपात्समभवत्तस्माद्दहिस्तं दनुश्च दनायूश्च मातेव च पितेव च परिजगृहतुस्तस्माद्दानव इत्याहुः ॥९॥ अथ यदब्रवीदिन्द्रशत्रुर्वर्धस्वेति । तस्माडु हैनमिन्द्र एव जघानाथ यद्ध शश्वदवद्यदिन्द्रस्य शत्रुर्वर्धस्वेति शश्वडु ह स एवेन्द्रमहनिष्यत् ॥१०॥ अथ यदब्रवीद्वर्धस्वेति । तस्माडु ह स्मेषुमात्रमेव तिर्यङ्वर्धतऽइषुमात्रं प्राङ्कसोऽवैवावरꣳ समुद्रं दधावव पूर्वꣳ स यावत्स आस सहैव तावदन्नाद आस ॥११॥ तस्मै ह स्म पूर्वाह्णे देवाः । अशनमभिहरन्ति मध्यन्दिने मनुष्या अपराह्णे पितरः ॥१२॥ स वाऽइन्द्रस्तथैव नुत्तश्चरन् । अग्नीषोमाऽउपमन्त्रयां चक्रेऽग्नीषोमौ युवं वै मम स्थो युवयोरहमस्मि न युवयोरिष किं चन कं मऽइमं दस्युं वर्धयथ उप मावर्तेथामिति ॥१३॥ तौ होचतुः । किमावयोस्ततः स्यादिति ताभ्यामितमग्नीषोमीयमेकादशकपालं पुरोडाशं निरवपत्तस्मादग्नीषोमीय एकादशकपालः पुरोडाशो भ-